

Pål sine høner

Arr.: Ingunn S. Hvattum

Piano

Pål si ne hø - no på hau-gæin ut - slep - pte, hø nun så lett ov - er hau gæin_sprang.
Pål_ på hø- nom kun - na for-nem-me, rø-ven va u - te med rom-pun så lang.

5

Pno.

"Klukk, klukk, klukk!"sa hø-na på hau- gom. "Klukk, klukk, klukk!"sa hø-na på hau- gom.

9

Pno.

Pål han flaug og ren - de mæ au- gom: "Nå tør e ikkje kå-ma heim åt ho mor!"

Pål hæn gjekk lite lenger utpå haugæin, fekk hæn sjå røven på hønun og gnog.
Pål tok se ein stein uti nevæin, dugle' hæn da te røv é slo.
Røven flaug, så rompa ho rista, røven flaug, så rompa ho rista.
Pål hæn gret for hønå hæn mista: "Nå tør e ikkje kåma heim åt ho mor!"

"Ha e nå nebb, å ha e så klø, å visste e berre kor røvæin låg,
skulle e døm både rispe å klore frama te nakka å bak over lår.
Skam få æille røvæin raue, skam få æille røvein raue.
Gu'gje at døm æille var daue, så skull e kāmå heim åt ho mor!"

Ikkje kæn'o verpe, å ikkje kæn'o gålå, ikkje kæn'o krupe, å ikkje kæn'o gå.
E fær gå me åt kvæinn å mālå å få att mjølé e forliste i går.
"Men skitt", sa'n Pål, "e æ ikje bange", "Men skitt", sa'n Pål, "e æ ikje bange,
lkeftem å mo'e ha hjólpé så mange. Nå tør e nok komå heim åt ho mor"

Pål hæn kœinne på kvæinné te å sleppe, så at dæ jomma i kór ein væigg
så atte ægnæin tok te å fuke å døm vart lange som geiteræigg.
Pål hæn ga sæ te å læje å knæiggje, Pål hæn ga sæ te å læje å knæiggje:
"Nå fekk e like for hønå å æiggjé, nå tør e kāmå heim åt ho mor!"